

Edebiyat Defteri

YASAR ÖZMEN **-Şiirleri-**

Oluşturulma Tarihi:
6 Nisan 2024 Cumartesi

Yayınlayan:
Edebiyatdefteri.Com
Türkiye'nin Kültür ve Sanat Platformu

BAZEN

Hani olur ya bazen
Sazlar sedaya düřtüğünde
Zindeliği silinir zihninden
Ritimsiz birkaç harf dizisine erişir
Bir zamanlar
Gölgesinde düş biçtiğin sözcükler.

Hani vurur ya yalnızlık bazen
Şöyle demir aldığında geriye
Bir sızı yüreğinde büzüşür
Her biri bir hücrede erir yağ gibi
İzlerin eprimişleri sarılır ellerine
Mahzun tebessümlere asılır ardı sıra
Hüzün giyinmiş pembe renkler.

Hani sokulur ya bazen
Gözler senin değil, algı müstesna
Sonsuzluk büyür çeperinde, sarmal olur
Hüznün darası yüreğine soyulur
Bir savunma isteği tetikler seni
Güç almak için
Dağıtılır dört yöne çiğ tebessümler.

Hani olur ya bazen
Karelerde mutlu görsünler diye
Zoraki atılır kadraja yalancı gülücükler
Açılır ilmek ilmek her düğüm
Duru bir özlem kendince tutunur
İçine kanatsız süzöldüğünde
Hani anımsamak mecburdur ya
Örtülü düş gibi gelir takılır
Şimdi arzusu köhnemiş öpücükler.

Ve hep kalır ya ruhunda
Derin, ensiz kırıklar
Büyüdükçe büyür
Tamiri imkânsız kocaman göçükler.
Ekim 2013 Narlıdere/İZMİR
"Bir Damla Suda Halkalar" şiir kitabımdan...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/785722/bazen.html>

AYDINLIđINI TUTUKLAYAN DEVİR

Kendi aydınlığını tutuklayan bir devrin
Yorgun yolcularıyız artık biz bugün

.....
.....

Kendi güneşini tutuklayan bu devrin
Ne ilk ne de son yolcularıyız biz bu gün

.....
.....

.....

Kanatlanıp bir gün güneş kucadıında özgürce uçacaklar.

Kendi karanlığına kuluçkaya yatan bir devrin
Kuytu köşelerde bekleyen tutkun yolcularıyız
İşte biz bu gün.

27kasım2013, NarlıderE

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/786198/aydinligini-tutuklayan-devir.html>

KÖRFEZ

Şişesinde pembe şarap içilmeyi bekler
Seyre dalmışsa körfezi mumlu korkuluklar
İzmir tulumu ince dilim, taze ceviz biraz
Körfezin ışıklı sandalına bindirilmiş umutlar
Mavi bir yolculuk adeta keyfe keder
Kristal bir kadehte yudumla ağır ağır gider.

Ay yok, yıldız yok, örter ince bir tülle göğü bulutlar
Yıldızlar kendi beşiğine üryan
Mavi bir çift göz içimde dairesel
Rüzgâr elinde raks eden sessiz ışıklar.
Pembe şarabın rengine üşüşmüş İzmir lezzeti
Dudaklara dokunsun diye birer birer...

Ne pembe, kırmızı, mavi ne de diğer renkler
Beni sürebilir ipsiz devrin düşlerine
Ne de ben sığabilirim körfezin mavi kilitlerine
Bırakalım iyisi mi kendi diline
Söylesin İzmir türküsünü tenime tenime
Dudak iziyle süslü al rujlu düşler
Derine çekilen bir sigara dumanıyla bu gece
Üstümüzde hafif hafif gevşer...

Y. Özmen "Bir Damla Suda Halkalar" şiir Kitabından, Temren Yayınları
Ağustos 2013 Narlıdere/İZMİR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/786466/korfez.html>

SAR ANILARI İÇİMDEKİ ALEVLERE

Bu akşam efkârlıyım arkadaş
Ver şöyle beli inceden bir kadeh
Bir dilim de beyaz peynir
Kavun, kokulu mudur bu mevsimde
İçimdeki sensizlik kadar kıvrımsal
Bide limonla ezilmiş tahin helvası
Modası geçmişlerden bir şarkı eşliğinde
Yaşanmışlıkların koyu telvesi
Sıyrılarak süzölsün tenlere yavaş yavaş.

Koyalım çıkarıp anıları şu masaya
Eprimiş ne varsa her karesinde
Su değirmeninde öğütelim ince ince
Sar be dostum, anıları anılara
Çığığı kasırganın hırçın gövdesinde
Alevi, akan bir kadeh nefesinde
Dök şuradan bir çift de mavi göz
İçelim yorgun tebessüm eşliğinde yavaş yavaş.

Anılar işlensin, anların atlasına
Mehtap sığ, bir de dalgaların şuh sesi
Kime ne masal, destan, ne de bir çift söz
Çıkıp gelse içimden hıçkırık kümesi
Ser be dostum anıları kucağında düşlere
Düşlere alev, yaralara da bir tutam köz
Bu akşam efkârlıyım arkadaş
Sar anıları içimdeki alevlere yansın yavaş yavaş.

Suyun kaldırma, yerin çekim gücüne inat
Avucuma alayım çığılık yükünü
Vurabildiğim kadar vurayım şöyle
Turfanda yükümlerle derinlere yavaş yavaş.
Mart 2013 Narlıdere/İZMİR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/790627/sar-anilari-icimdeki-alevlere.html>

“ALÇAK GÖNÜLLÜ”

-I-

Ne ben oraya geleyim
Ne de sen beni şölenlerle ağırla
Ne kırmızı halılarda yürüyeyim
Ne de karşılanayım alkışlarla.
Ben şuramda öyle iyiyim ki
Altımda ahşap sandalye
Önümde bir ucu kırık masa
Üstünde anteni gülden bir radyo
Tebessümümde dağınık bir sohbet
Konusu serden seraptan olsa da
Çıkınımdan dökülme ve hıçkırıktan içli.
Çayım, sigaram yanımda
Peynirim, rakım da
Biraz kadife ses, biraz devinimli düş
Biraz neşe, biraz hüzün,
Biraz da memleketimin olmazsa olmazları
Bazen de
Yatılı misafir ezikliği
Kadere atıf tek mil çevrem
Cehaleti aydınlatan sahneler.
Hayıflanmalar, üzülmeler
Ve derinden iç geçimleri.
Körfez şu yanımda, alabildiğine beklenenler bu
Diğer yanımda aynı evin göğe bakanları
Karinasız sandalımda bizim insanlar.
Çoğu kere deli fişek fırtına içimde
Kaygıya mermi sıkar öykümün sol köşesi
Vuruntular var gücüyle dikine dikine
Hırsımın ırgatı aklın
Hürlük köşküne geç varışının öfkesi
İyiyim ben böyle
Al gölgeni bedene düşmüş düşlerimden
Özgün çekeyim kelepir nefesi.

-II-

Ne acı yaşamaların yük gelmesi
Nasıl bir vahşet insanın insanı yemesi
Ne dehşet ölümlerin görmezden gelinmesi
Çıldırılmaz mı öfke, dilini ısırılmaz mı hiç endişe
Bir kemana sarılmaz mı keder
Şu kurgusal devinimli yer kümeste
Kismetse yaşamalara ekli biraz daha zaman
Tüketmesin hürlüğümü hırstan umulan
Tutkular, utkular, akla sürülmüş olgular
Yaşamalara sarılmış yabancı kurgular
Benim derdim değil
Benim kavgam sevmeler
Benim kavgam hürlüğe doğum
Sevmeleri sevmeleri göz göze görmeler
Benim kavgam
Kıvrımlarda evrimsel estetizme varmalar.

-III-

Ne bağdaş kurdum gücün gölgesine
Ne pösteki serdim çakal bölgesine
Ne atladım siyasi ırgatlar terkisine
Ne de tuz attım teşhir işçileri helkesine
Ben şuramda, kendi kendimle varım
Ucu çetrefil dövüşlerimle beraberim.

İktidarlar, erkler, üretimler, tüketimler
Gösterimler, akıl çelmeler
Benim bedenimde işlevsiz işler.
Mutlu olmalar, haza varmalar, iktidarlar
Saklı aslında kıvrımaltı şehrimde
Ne küresel ne evrensel ne de göreceli
Kurmuş bağdaşını derya üstüne karinasız sandalım
Dört yön, dört zamanlı işler.
Dışa vurum, doğallık, aşk, estetizm, biraz da sen
Bohçamda ekerim, gökte biter, yerkümeşte biter
Hor görme, ben böyle iyiyim kendimle
Al kandilini
“alçak gönüllü” yaşamalar apış aramda tüter.

-IV-

Düşür omzundan gündelikçi kalpazanları
Hürlüğü hürlükte bulmayı özlerim
Ve seni bedende değil, sende seni
Keşfi natamam mizansende beklerim.
Tem 2015 Narlıdere/İZMİR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/795971/alcak-gonullu.html>

BUZ DAĞI

Eski yüzü asılı değil
İpi sökük şu öykünün
Kavga çeşni, metinler arası
Güneşe yüzü koyun, ucumda buzdağı
Yükümse pusuya yatan yanı
Şişleniyor güpegündüz aklım
Yerçekimi atıl, öfkeye merhametsiz devir
Sanrılar zelzele, üflerim yavan ıslıkla
Erketeler görünürde felt fecir
Aklım zapturapt altında kıyas birebir
Sermaye evrensel, bilim ha keza
Elimde kâğıt oyuncaklar
Tıpkıçekim aslı, bire bir.

Hergelelerin her meselinde
Ciğerimde cevher erir
Önemlisi,
Kayık çekilir altımdan gün be gün
Tanığım, gök mavisinde delinir.

Oyunun görünür yanı değil bu
Bilinçler arası, kalpgâh kritik;
Hürlük hürce linç beşiğinde
Hiç hepten daha bilindik...
Nisan 2014 Narlıdere/İZMİR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/818037/buz-dagi.html>

Çelişki

Meşin tenli yüzlerdir
Üç beş dalavere koymuş helkesine
Kangren bu hayat.

Bir karış bezdir
Sersem ayıplarını örten
Üryan bebek masumiyetine inat.

Senkronize bir çelişki
Musallat beyaz etine zaten
İnsan kokan o kevgir tenden
Dem devşirirken Tevrat.

Endişeli yüzlerde biat
Gelmiş geçmişle karşı karşıya
Çarıklı kafasını
Mescit kapısına çakmış zerzevat.

Dehlizin mum kokulu yanı
Prematüre doğum ayak izleridir
Devrin işkembesine
Yükledikçe güdümlü hırdavat.
Nisan 2014 Narlıdere/İZMİR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/819866/celiski.html>

Eflatun Laleler

At izi it izi üstünde seyrüsefer
Turuncusu sarhoş çakal Ulus'ta gezer
Cinnah yokuşunda koyun tıkırtısı
Sincan formika kalabalıklarla şık
Kocatepe yine katafalka koymuş birkaç ölüm
Batar katında dantelli seğmenler
Cumbalı makam masaları ışıl ışıl
Hergeleler dört paraya değişimli erkete
Seramik üstüne mermer keyfe keder
Cennete gelin olur kadife çiçekler.

Göge kurulu sermayedar salıncak
Allı güllü yüzünü eğilip öper.
Anafartalar çarşısı çalınmış Ulus'tan
Çaça kilise ayin müziğinde solo
Opera ilahi eşliğinde taksim geçer
Dolmuşluğun boşluğa yanılışı
İlahi ahkâmın gölgesinde siner.
Minareler gebe kaldı gökyüzünden
Cennete aş erer ahşap kulübeler.

Çankaya yokuşunda sürü otlar
İlmek ilmek yanık kaval sesinde
Meçhul bayram şenliği elden ele
Maziye ergen panayırı girişimcisi
Ufku tescilli bizim külüstür çocuklar
Dedemin avlusunda sünnet düğünü
Rüzgâra pelerin işler varoş korkuluklar.

Aslanlı yolda eflatun laleler
Kadife sesli bir ayazın düşüne vurgun
Mevsim mi güz, göçe zorlar kendi neslini
Varoşlara yükseltti, kavruk yıkıntıları.
Tandoğan'da karanfil şenliği cıvıl cıvıl
Gıcırdağ bir kağrı kucağında şen Dumlupınar.
Ak sigara kağıdında bir satır iki cümle
Avcılar küheylanı Akdeniz'de vuramasalar.
Mart 2014 Narlıdere/İZMİR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/820152/eflatun-laleler.html>

ÖFKEM LİNÇ BEKÇİSİ

İçimde didişmeler
Sanrısız düşleri sürer ayyuka
Sarıncı güncelim
Su katılmamış saf bir kabızmalığa.
Sonra aklımın ilmekleri takılır
Yorgun, ay ışığı yüklü kağına
Başım ayak ayaklarımsa baş şimdi
Örümcek tülü şehla bakışlar çekiştiririm
Uykum ürker öküz irilerinden
Yatağımı yayarım şu çarşıya
Uygarlığında maraton ezikliği
Özgeçmişimde tanrısal düşlem
Üzüntüm nöbete kalkar
Ölümle barışık sarı coğrafyaya
Öfkem linç bekçisi
Gözlerimde yine ıslak bir kimya.

Ve bir daha uyuyamam
Çünkü insanlık hallerim peşkeş çekiliyor
Çocukluğumla birlikte
Mahur kıllı üç beş kabızmalara.
Yaşar ÖZMEN

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/943659/ofkem-linc-bekcisi.html>

BÖLÜK EYLÜL

Gündelikçisiyim kulaklarında
Beni terke hazırlanan şu otantik şehrin
Kuru ayaz biriktiren bir kış, belki içli bir şiir
Kırmızı eylül ya da nisandan bölünme bir gün
Şirret bir gömü içimde, düğümlü denklem
Dünden yarına, ağırlı bir kırılma noktasındayım.

Varılmamış yollar gibi sonu bu yolun
Kör bir çıkmazın sızısı kadar azgın
Çağrışım çıkını, neresiyim kat kat düğüm
Güzün ardılı sersem bir hüznün burgacındayım.
İncir çekirdeği menzildir ele geçirilmiş utkum
Avan projenin dilsel gerçekliği mi yoksa bu şiir
Döngüsel kurgunun işte susuz sarnıcındayım.

Ne varlığım içinde varım
Ne yokluğum içinde bensizlik
Hibe edilmiş bir kalabalığın kısıkcındayım.
Kar mı yağıyor şimdi, üzerimde beyaz örtü
Yenilmek dediğimiz bir güruh yalnızlığı
Fizik ötesi bir tahterevalli ucundayım.

Şu şiir ki yarım şiir ya da bir bölüm Eylül
Söz sürgünü ya da kasımdan bölünme bir gün
Usulen serpilmiş, ünlemler sözler dağarcığındayım.
Kasım 2015 Narlıdere/İZMİR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/972808/boluk-eylul.html>

KEDER

Her Őir
İnsanlığın ya yarasına ya bilincine
Ya da yaşam sevincine deęmelidir
Bazen hazzına merhem
Bazen de acısına keder sürmelidir; çünkü
Keder de estetik yargı için
Ecelerin gönlüne su döken
Sürmeli ve ince belli bir hanımelidir.
Uzak dursa da estetikçiler kedere
Keder hazza en yakın siperdedir.
21 Mart 2018

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1154260/keder.html>

ŞAIRİMİN YENİ YETME HALLERİ

ŞAIRİMİN YENİ YETME HALLERİ

Dokunursun ki zihnine dolanır
Menzili sersem kavram dokuları
Devşirme terimler serçe şımarıklığı
Söz yıkımları eğreti temelinden
Ne darası nüktedan ne yükü felsefi
Kuru yaprak gibi rüzgâra gebe
Urbalar ön safta, cephede yine ben kavgası
Özenti şairimin yeni yetme halleri
Dahası cürmünden yüklü söz sultanı...

Bakarsın buruk bir tebessümle açtığın ortayına
Vurulur göğün sarkan yerlerin
Sürülür yüzüne kurgunun sunturlu yongaları
Ensiz alışkı sürüsü damarlarında akıntı
Göz süzüp hüznü bir kaygıya sarılır
Erir ki en kallavi tutamakların
Eteğine ateş yaktığın dünya görüngüsü
Mideden nasırlı sersem bir olguda vurulur.

Sonra yine bakarsın ki güncel güruh tazeliği
Yeni doğmuş kusur kadar kedersiz
Yetimhaneden mezun imge sürüsü güncel
Gediz'i yatığından çevirmiş gibi emin
Mangal-kül meselesi hani olur ya
Ne dilde incelik ne sözde yaşam kıymetisi
Sözü mü alırsın, dizeyi mi tutarsın ucundan
Sanki demirci örsünde şiir dövülür.
Aralık 2017

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1157128/sairimin-yeni-yetme-halleri.html>

UMUT BEKLER BİZİ

Selam duran geceye bilirim, ellerin var kınalı gibi
Etten heykeller el birliđi, elleme sicimleri elinde
Beşik kertilmiş ölümler, yetişemem emzikli bebeler işte
Aklın yok gibi görürüm, sırtında mimar, kıvırcık tilki
Kınından çekilmiş acılar demlenir, olsun, alışık kelleimiz
Sendin orada, bir ayıp açar, bir ayıp kapardın bilirsin
Durma, kırılmaz kemiklerimiz, hedef olalım dünkü gibi
Tarih keyifsiz yolu kesilmiş, bir kin ki deme gitsin
Bir gizlisin bir gizli, belki bizsiz öyküler çatılır şimdi
Uyur uyanıksın görürüm, uyurken gülüyordun ne güzel
Kalkıp gidelim, aklım dağınık bak, gecelere götür bizi

Üşüşmüş sinekler, arıdan bal söker göremezsin
Çakal sürüsü dünün yakasına ilişik, sezemez önünü
Gir koluma yürüyelim, yolunuz yol değil; hem de sisli
İri kelepçe, çok iri, sus, içinde büyüt, ıska geç düğümü
Bir direnir bir alışırız, alışkılarımız sersem tutkal gibi
Sağımız solumuz boynundan sürgün, akıl irisi
Bir öylesin bir onunla sevgilisin, bilen bilir kimsin
Engel engele ekli geçersin gördüm, sen bilirsin işini
Gel desem bize, buralarda adından vururlar seni
Bizim gibi bilme, kısır laleler ısırır keskin dişli
Barbut oynuyorsun bu iyi, üterler dilinden dinle
Bugün günlerden sessizlik, acı doğrar fırtına bizim gibi
Üşüyorum gidelim, gözlerim dağınık bak, sabah bekler bizi

Saklan, şu denizin gürültüsünde ıslanalım, aklımız linç
Adımızı silelim şuradan, bilmezsin kim vurduya gitmesin
Göğsümde kara saplı satır nöbeti, ağrı delisi değme gitsin
Kurtul gidelim, ayaklarım dağınık bak, umut bekler bizi...
Kasım 2019 Y.Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1272709/umut-bekler-bizi.html>

YOKLUĞUNLA BAŞ BAŞA

Biz benle oturduk ay ışığına
Karşılıklı iki laf kırıyoruz belinden

Seni tuttuk oturttuk sol yanımıza
Yüreğimize merhem iki söz düşmedi dilinden

Bazen yokluğundan
Bazen geçmeyen arabalardan
Karşı çatıya bu bahar yuva kurmayan martılardan
Aramızda oynamayı unutan çocuklardan söz ettik
Akşam kokusunu yıldızlara saklayan yaseminleri geç
Ayın içime saplanan okları daha derin
Ve şu zeytin yapraklarının ruhumla oynayışı
Gelip bir tutam hüznü aldı içimizde büyüyen anılardan...

Yokluğunla baş başa
Biz benle oturduk denize karşı
Ne deniz deniz gibi içinde düşler küskün
Ne de varlığın yok gibi tüm sözler üzgün
Dört duvar günleri sıyrılır sabahlardan
Yarasa gölgesinde uyuyan gündüzler
Yokluğın gelip dikildiğinde ince akşamlardan
Ben bizle, çekip öptük gözlerini rüyalarından...
10 Temmuz 2020 Narlıdere

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1328801/yoklugunla-bas-basa.html>

İZMİR DESTANI (Şiir: Y.Özmen, Yorum: Burhan Karacan, Foto: Erdal Biçerli)

Saat Kulesi kadrajda, güvercin kalçasında mavi dil
Şehir hatları vapuru martılar taşır Karşıyaka'dan
Gevrekler duvaklanır zengin yele karşı, yolcular mutedil.
Mahzun bir mahmuz Konak Piyer, sokulur körfeze
Tahta köprüde adıbelli kalabalık, alışkılı çok kişi
Tülsü bakışını, Gediz gibi insan akışını görüyorum.
Belediye Meclisinde üçgen boyoz, çekilir beş taraftan
Suratı kel Bayraklı camlı korkuluk takas eder Konak'tan
Apiş arasında kelaynaklar, taşır cam sürahide nefesini
Sevilir mi kurşun, kurşun olalı, ilk kurşunu ne çok seviyorum.

Karıncalar yol bellemiş ardışık yolakları, görüyorum
Kancasında kış aزیğı, umut yüklenir Kemeraltı'ndan
Havra sokağına on beşinci asır düşüp uyumuş
Kestane alır mı hala Faustina, kestane pazarından.
Namazgâhta lodos sarhoşluğu, imbata inat
Bir kahve içimi nostalji geçer Kızlarağası hanından
Agorayı elinden tutup Smyrna'ya götürüyorum.
Kumru yüklü vapur aksırığı vuruyorsa varyanttan
Pagos tepesini öpmeden geçer mi hiç göçmen kuşlar
Basmane'de at binmiş midir İkinci Murat, zaman küheylan.

Limana transatlantik yanaştı bu sabah, sancaktan
Kıbrıs Şehitlerine karanfil bırakacak, sepeti gül kokulu
Köstekli saatime bir Kordon alıyorum, kalkıp bakıyorum
Neler, kimler üşüşüyor yakama, Cumhuriyet bulvarından
Karnaval havası taşır mı ceplerinde bu akşam Kültür Park
Sebatay Sevi Sinagogu'nda çiğdem satan çocukları seviyorum.
Hiç köstekli saate kordon takılır mı deme bakışını değiştir
Bu hava, dekor, deniz, kordon, güzellik, dönüşüyor be insan.

Narlıdere nar bahçelerini betonladı mı, bulamıyorum
Göztepe gözcüsünü vurmuş, şimdi yatıyor körfezde
Hatay'da üç yol, üç yoldan ikisi çıkmaz sokak, biri iyi
Durdum meydanda, Fahrettin Altay'ı vuruyorum zeminden
İncir altı dişiliğini kucaklamış belediye koridorlarında
Camcı kahraman çelik suratlı, şerit rozet beratı masmavi
Akıl işte, hiç maviden gökyüzüne korkuluk dikilir mi?
Çöller sökün ediyor İnciraltı, ölüme ödül veriyorum.

Neden göremez Bostanlı vapuru Güzelbahçe'yi, fenersiz mi?
Balçova, Bornova, Altınova Smyrna'dan mı aldı taze dişiliğini
Meryem ana ayak basmış mıdır Agoraya İzmir İzmir değilken
Büyük sırrını açmış mıdır Meryem Efes'e, elleri koynunda
Çıkabilirsen çık, ne dik, körfezi takas etsek teleferikten
Gerisi hükümet gibi, ne mümkün geçmek; düşünüyorum.
Termal içiyor İsveçli Nina, şifa sağıyor memelerinden
Sahil Evleri, İnciraltı, İlıcası, Dalyanı, Bahçelerarası, dahası
Makyajında yazı kışı, enginarı, domatı, narı, ne yok ne varı
En çok da dişiliği uyanıyor çeyizime, üretken ellerinden

Ahtımı ödünç alıyorum Sasalı'dan, ucu flamingo pembesi
Kabzımal ile oturdum Mavişehir'de mezar taşı yontuyorum.
Foça Karaburun'a kesik, testimde aşk taşıyorum Çeşme'den
Caka beyi, Cüneyti, Börklücesi merhem sürerken körfeze
Efes'in tenini okşamadan uysallaşır mı İzmir, iyi biliyorum.

Gediz'i yatağından taşımak güzel bir şey, bir şey olmasına
Yakışık alır mı çocuklara, Belkahve'den bir tarih almadan

İkinci Murat şerefine kahve içti mi Asansör'de O koca dev
Yorgo Seferis'i akşam yoklamasında istakama yok yazıyorum
Güngörmüş zeytin dalına, ışıkla söz çiziyorum Urla'da
Yakamozu Çeşmealtı'nda Yörük Efenin mavzeriyle vuruyorum
Direniştir Athena'ya, yevmiyelik ödünç alıyorum düşlerini
İzmir değil; yaşamalar gövdesi körfezde büyüsün istiyorum.

Şu bizim çocuklar, akademisyenler, okumuşlar, çılğınlar
Dokuz Eylül'ü, Egesi, Kâtip Çelebisi, diğerleri diğerleri
Menzile birkaç fırça dokunsalar, talaşlı atölyelerinden
Dokunsalar şu esere, okşasalar Smyrna'nın gözlerini ellerini
Koyların sarışın efelerine, sürseler sürseler sert gülüşlerini
Gevreğe, boyoza, çiğdeme yükleseler düş yüklerini
Sağsalar körfezin memelerini, börülce, şevketi bostan
Kumruma katık yapıp uçardım, kumruyu iyi ki seviyorum.

Mizansendir İzmir'de zaman, imbat, güneş, tarih ve dekor
Özgürlük emzirir tanrıçalar, Ege'de giyindirir düşlerini
Kan dolaşımın sıkıntılı İzmir, yüzün yaralı, biraz da kirli belli
Değmediğinden menzili Irak insan eli, ya da Artemis'in elleri
Her güzelliğin insanla, tam insanla şen olduğunu biliyorum.

Kiraz sapında kınından sıyrılmış mavi bir Kemalpaşa
Tireden Sipil'e doğru ağın hüzün yıldızında düşünür
Kuyruk sokumuna dizili taşları Heykel okullu Bergama
Pergamon kütüphanesindeyim, iyi ki okumayı biliyorum.
Elleri agoraya asılı Körfezde iki yakalı yanık sevda
İki yakandadır özelemlerim, Bayraklı'da gevrek yiyorum.
Ola ki Sığacık'ta düşlem, Azmak'a düşen bir ak Sakız
Her günüme haber saldığında bir mahrem oluyorum.

Kaba gürültü, en ıssız sessizliğidir yaratıcılığın bu kıyıda
Açımı değiştirmeye gidiyorum, Kadifekale sırasını beklesin
Daha önce vardı Meryem, Artemis'de daha önce vardı bu sayıda
Deltaları açtım anakaralara, beşiğimde dört kültür kertmesi
Yerkürenin ayak seslerini, aşkın doğduğu yerde bekliyorum.
Her güzelliğin insanla, tam insanla şen olduğunu biliyorum.
Yaşar Özmen, Temmuz 2015 Narlıdere/İZMİR

"Bir Damla Suda Halkalar" şiir kitabımdan... Seslendiren Burhan Karacan, Fotoğraflar, Erdal Biçerli, Y.Özmen

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1328906/izmir-destani-siir-y-ozmen-yorum-burhan-karacan-foto-erdal-bicerli.htm>

BİR YARIM BİR YANIM (Seslendirme Altan Gördüm)

Nereye varımı yüklemişsem
Ve ne zaman göğе baksam dolu dolu
Eksiktir bir yarım
Eğiktir senden yana bir kaşım
Bir yanım mantık toplarken daldan
Bir yanım duygu ödünç alır Kaf dağından
Bir kaşım elini kaldırsa
Diğer kaşım senden yana davalı
Gözlerinde bir ışıltı görsem
Sevincim uçuşa hazır tamda ağırlık noktamda.

Hangi zaman şımarsam mutluluktan yana
Ağlamaklı bir yol geçer önümden
Çiğnemekten korkar gözlerimi saklarım.
Bazen bir eabil, bazen bir baykuş
Oturur aha şurama alacaklı gibi
Sevmek bu kadar mı ıssız
Görmek bu kadar mı uzak renkleri?
Ne zaman kalbimi sersem şu masaya
Noksandır gülüm diğer yarım.
Bakışından akan su berraksa tebessüm gibi
Dağılır kasavet tamda ağırlık noktamda.

Mayıs 2018 Narlıdere/iZMİR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1329587/bir-yarim-bir-yanim-seslendirme-altan-gordum.html>

DUVAR

Haber bekle Őu Şehrin kadınlarından
İŞleri vardı Şimdi, çiçek dikiyorlar mermere
Kadifekale kadar dar deęildi sokakları
Masumiyet taŐımaya elveriŐli ve uzun
Sızılarını duvaklarına asıyorlardı en azından.

Haber bekle bu ülkenin egemenlerinden
İŞleri var Şimdi, patilerini gezdirirler çimlerde
Okumak için insan öyküsünü daha çok zamanları var.
Caddelerin ucunda çocukların gürültüsü yağmur
Yürümek ayrı bir direniŐ, kimilerinin gazeteden örtüleri var
Őu çocuklar bir meyvenin çekirdeğinde, ısıkları zamir
Geri istiyorlar çalıntıları, kollarında yine kelepçeleri var.

Haber bekle bu ülkenin ayanlarından
İŞleri var Şimdi işleri, duvar örüyorlar çocuklarına duvar.
Kasım 2014

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1332379/duvar.html>

KİLİM (Yorum: Üzeyir Tavus)

İşte sen, sonrası ben
Aynı düzlemde oyuncaklarımız
Bir kurşunu tutuyoruz ikimizde
Sen kurşun döküyorsun
Bense, kurşun atıyorum düzensizliğe
Bu, ne yapsam da sanırsal gerçek, sarınıyoruz
Ayrıdırna vardık varıyoruz
Sonra meylimiz yürüyor öznesizliğe
Bir kurşun daha kıvrımlara
Değme gitsin, şiir oluyoruz.

Şu tezgâh bizim, kilim dokuyoruz.
Bir ismi kucaklıyoruz Türkçe sözlüklerde
Kavramsal tütün sarıyoruz tabakamda
Sonra da bir frezede yüzeyiz, oyuluyoruz.
Bir gerçek gerçekliğini süslüyor elimde
Dünkü söylemi çelişkili
Çelişkiden alışkıya oltamız uzuyor
Şu tezgâh bizim. Bir kilime daha başlıyoruz.

İşte sen, sonrasında ben
Bir kurşun daha elimizde
Sütyen bedenini saklıyoruz birbirimizden.
Vargılarımızda bir gergedan sürüsü
Oyuncaklarımız yürüyor üstümüze
Güzel oluyoruz hızla ikimizde
Güzelse duvara asılmalı biliyoruz.
İkimiz de bin oluyoruz un ufak
Asılmışlığımız aydan da güzel.
Oysa şiir senin güzelliğin, anlıyoruz.
Ne kirkit özgür ne desen olgun
Bu kilim, bizim kilim, albenili
İnce dilim, iri kıyım, noksan dokuyoruz.
Temmuz 2015 Narlıdere/İZMİR

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1349582/kilim-yorum-uzeyir-tavus.html>

DİLHAN

(Not: Şiir, 1100 dize, elli bir birim, 51 sayfadan oluşur... Bunlar şiir arasından seçilmiş birimlerdir... Gerisi kitap yayımlandığında...

DİLHAN

Uzan Dilhan şöyle dizimin dibinde
Memleketimin mavi sabahından özet geçeyim
Öyle tekdüze değil öykü;
gazetelerden okunduğu gibi
Coğrafyalar köprüsü;
hava, deniz dört mevsim
Uzama güneş kültünden,
felsefesi insan özünden
Hamuru, canhıraş karılmış kan öyküsünden
Aç uyumuş analar,
oyunsuz büyümüş kız kızan
Bin çapanoğlu hışmına uğramış karalar ki
her bir karışın örtüsü,
oğul gönünden.
xxxxx

Şiir, düşüncenin uzama kadardır Dilhan
Olmaz öyle dil yarmakla, söz gevelemekle
Ne söylediğin değil önemli olan
Nasıl bir resimdir ortaya konan.
Akarsuyudur bir memleketin akarsuyu
Ne kadar acılıysa o kadar çoşkun akan.
Kim ne derse desin, bakma sen sağa sola Dilhan
Sanat ufkundan sağılır
Yaslanalım şöyle katran koyusu yükümüzle
deltaların humuslu rahmine
Döndürelim evine şiiri
Uykuya daldığı o, gümrah sabahtan...
Barbarizmi atalım bir yana bugün
Gel biz gerçeği,
us kaşyıcı resmiyle çizelim kor yüreklere
Öyle bir çizelim ki
anadan üryan
(.....)

Karalanmış bir kere Dilhan
ruhunun tonozları
Temize çeksek bile izi kalır kubbelerde, çimlenir.
Şık elbiseler giydirilmiş ahu gözlü yanılığlara
Makam sarhoşluğuna sığınmış
Isımlama yetki,
Uydu taşeronlara
Kehribar dizeler kondursak anlam yavan demlenir.
Nasıl bir bağlaşmanın içindeyiz, derimi yüzüyor
Uygurluk tezgâha düşmüş pazar güzeli...
Felsefenin kirini süzdüren kadim kültür
Çaldıkça okul zillerini pırlıl pırlıl gözlere
Göğsüme yükselen sıtmalı bir küre ki
Genetik hırkalı ulema meseli...

(...)
Eğreti durur demokrasi kılıfı,
mistik sözlerde
Özgürlükten yana tarafsız,

susmaksız huzur anıtı
Kavramları soyundurmuş anlamdan,
utku göreceli
Kinden, nefretten yağ çıkarılan hayta günlerde
Rüzgâr yönüne keser sallayan
baş kâhyalar bizim.
Ne menemdir yarıdakçılık,
prof salyalarıyla gönenir
Tanrıya kulluğu anlarım da kula kulluk bana ters Dilhan
Öyle günler ki aklın kendini boynuzladığı kaygılı bir dilim
Hedef, hak ettiğin değil;
kimin hak bağışlayacağı;
Sırçası dökülmüş bir heyulada
didişme nöbeti bizim.
Ne zaman gelecek aklımız başa,
geç de olsa gelsin derim
Kaçacak yerimiz yok,
çokkabazlara sırtımızı vermeyelim
Yer-gök-deniz varsın yıkılsın,
usu çalınmış bu çocuklar bizim.
(....)

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1380693/dilhan.html>

ÖLÇÜ

Düşleyemezdim bu denli
Ölçüsüzlüğün egemen olacağını
Ülkemin devre mülk ağızlarında
Ölçüsüzlüğün yeni bir ölçü olacağını...

Sıkılan her kurşun bin bumerang
Sallanan her söz çöküşe kulvar
Ağrılarım ağır ağır demleniyor
Ölümün cehalete sorgusu var...
Kurur mu bir yaprak zamansız dalında
Kaygılı bir mevsim bu böyle nasıl bahar
Darağacı besmeleyle kurulurken göğe
Aydınlığa gerilen sevimsiz duvar;
Aklın elinden tutup
uygarlığa saldıracağını.

Görmeseydim keşke
Sadakanın konfeti
Ekmeğin askıda gelin
Yoksulluğun şölen
Kuru kalabalığın
ölçü alacağını...

Tarih suskun alışık belli ki
Yanlış a yalan yarışında
Bal bulaşıkların
seferber olacağını.
Nisan 2020
Şiir Sarnıcı (e-dergi)'de yayımlandı...

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1395037/olcu.html>

DİLHAN

Uzan Dilhan şöyle dizimin dibinde
Memleketimin mavi sabahından özet geçeyim
Öyle tekdüze değil öykü;
gazetelerden okunduğu gibi
Coğrafyalar köprüsü;
hava, deniz dört mevsim.
Uzamı güneş kültünden,
felsefesi insan özünden
Hamuru, canhıraş karılmış kan öyküsünden
Aç uyumuş analar,
oyunsuz büyümüş kız kızan
Bin çapanoğlu hışmına uğramış karalar ki
her bir karışın örtüsü,
oğul gönünden.
(....)

DİLHAN, yaşamsal deneyim ile toplumsal olgu ve olayların gözleminden doğan uzun soluklu bir şiiirdir. 'Memleketimin mavi sabahından özet geçeyim' dizesi, ortalama 1130 dizenin hareket motorudur. Kitap bloğumda yayımlanmıştır...

<https://siirsarniciyasarozmen.blogspot.com/2021/07/dilhan.html>

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1396494/dilhan.html>

DİLHAN (DİĞER BİRİMLERDEN BİRKAÇ BUKLE)

Güncelin uğultusu yüzümde alev alev
Ne zamandır izliyorum
karanlığın göz kırpsını
Beraat etmiş bir eşkıya soyluluğu
Yapısöküm çabanın dengesiz kantarı
Üst üste yığıyor
telve telve süzülen sarhoşluğu
Yıkılan her çağdaş yapının yanı başında
Nöbetteyim tek başına,
ağrılarım aygırlaşıyor
Ağzını büzüp susturacakmışım gibi boşluğu.
Salt güncelin sorunu değil ki bu Dilhan,
göğsüm daralıyor.
Aklın tanrılara kurban edildiği günden beri
Dönem dönem aymazlığın şimşir çubuğu
Pamuk tenine kavgan yüzünü sürüyor...

Gönül çalmak değil işimiz Dilhan
Koşumsuz atları çayıra salmak da
Şiir bir sanatsa eğer
çağın kıvancını, utancını
Makamında dört başı mamur ağırlamak.
Bakma sen ucu sivri dizelerime
İğneyle kazdığımız dipsiz kuyudan
Vargeller hep üstümüzdeydi, biraz da ağırlığından.
Ah bir dokunsan şöyle Pandora'nın kutusuna
Neler neler saklar, bilir misin?
Kim derdi ki gidişler geliş gelişler gidiş olur
Sermayesi üstüne yıkılmış süslü bir çember
Parselli tünekler, üstünde doyumsuz serçeler.
İnceliğine maça papazı sürülmüş bir dönem ki
Mahallenin gedikli hırsız gibi
Sokak lambalarına söven, avuç avuç pay kapar
Dinden gayri sermayesi olmayan
yarı sofistik çocuklar
arzi karış karış toplar...
Demedi deme, bir sistem niye korkar Dilhan?
Şiirden,
kitaptan,
hukuktan
sözün kısası uygarlıktan...

Söylesem görür müsün Dilhan, neredeyiz?
Kadın eliyle
kadınlığın kefeninin biçildiği
Erkek diliyle
insanlığın şiddete itildiği
Güvenliğin,
hasıraltında ciğerinin söküldüğü
Gün gün ki adalete
kösele kılıf dikildiği
İklime göre suç,
kişiye göre doğru üretildiği
Kalçası oynak bir köprüde kına gecesindeyiz.
Bu kadar da olmaz akıl dışı desen de
Kuzular gibi kınalandık sıramızı bekleriz.
Daha söylenecek çok şey var saklama yüzünü
Derler ki bulaşır,
utanç denen o gamlı duygu

Öyle de bulaştığını
hiç görmedim ülkemde...

Şu gün oldu bu denli kaygıya düşmediydi zihnim
Aygır tarih yüklendikçe yükleniyor belleğime
Bir yetke ki sermayesi öfke,
üstüme çullanmış
Ruhumu karartansa
cehaletin eli sopalı kâhyası
Kimi dikmiş gözünü göğe,
kimi "Karaüzüm habbesi"ne
Kimi suskun,
kimi saldırır kurtuluş nüvesine
Ne desem anlamsız;
duyulsa da yok hükmünde
Aydınlığı inkâr;
bilgiden değil, bilirim körlükten
Ne denge kaldı ne şiraze ne de temiz makam
Görmezliğin ayyuka vardığı günler bu günler
Çıkmaz bir sokağın ucunda başıboş kurbanlığız
Ne kadar uzaksak o kadar
bıçağın ucunda duranlardanız
Kim ne derse desin,
isterse tarihi gömsünler
Uygarlığa yolumuz var daha,
gökyüzü evim
Yürüyelim Dilhan yürüyelim,
Nazım'ın deyişiyle;
"Akdeniz'e bir kısrak başı gibi uzanan
Bu memleket bizim. "

NOT: DİLHAN, yaşamsal deneyim ile toplumsal olgu ve olayların gözleminden doğan uzun soluklu bir şiirdir.
'Memleketimin mavi sabahından özet geçeyim' dizesi, ortalama 1130 dizenin hareket motorudur. Kitap bloğumda yayımlanmıştır... siirsarniciyasarozmen.blogspot.com/2021/07/dilhan.html

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1396981/dilhan-diger-birimlerden-birkac-bukle.html>

KÜL KEDİSİ

Bir zamandır sen öyle
Uzun bacaklarınla bembeyaz yatıyorsun ya
Seni şu tuvale koymadan edemiyorum Külkedisi
Bakışın törpü, suskunluğun bıçak
Kırmızı yakışıyor dudaklarına, bir o kadar gülüşüne
Renkli bir kuru kalem düşünde ince uçlu
Gözlerimi çiziyor tam oraya
Sol yanın vuruntulu bilirim ve şu mizansen
Ne var ne yok saklamışsın avuçlarına
Düşü düşe sarıp üstüme koşuyorsun...
İşte o an
Yalnızlığın tadını bir kez daha seviyorum...

Sen ne dersen de dillerine dolanayım
Salma atlarını üstüme bu kadar tez
Sevmenin bedeli ağırmış deyip geçelim
Susma öyle susturulmayı hak etmiş gibi
Bilirim yırtıcısın sen yüreğine karşı
Dibine tokmak vurmuşsun şu dünyanın
Kalçana takıp zillerini
Çarşığı birbirine katmışsın durduk yerde
Avuca sığar panda yavrusu yumuşaklığı
Kumkuat tadı var ya o dudaklarında
Ellerim varmaz tombul yerlerini tutmaya
Zor zamanların açılmaz kapıları işte
Bir kilit daha kondurursun şu akıntıya
İşte o zaman ben bir kez daha kaybolurum...

Gurur mu duymalıyım senin bu susmalarından
Bilemedim nereye saklarım sessizliği
Bakışımı özgür mü bırakmalıyım üstüne
Her kentin kapıları bizim gibi örtük değil ki
Değme bana, sen yine de gezdir ellerini
Kaleminin ucundaki mürekkebe
Ansızın bulaşabilirim ben, sabahı bekle...

Biliyorum sen yüreği yeter bir 'ay'sın
Üzümler senin için kararır bu akşamüstü
Pireye yorgan yakarsın, girilmez dengine
Var sakla kendini
Oyalan dünya işleriyle nefes nefese
Zordur bilirim gözlerini kaldırıp bakamamak
Karıncanın ağzındaki yüke
Ve üzerine düşmüş bir çift göz bebeğine
Pulla gitsin, sen bir zarfın içinde ipek kozasın

Ne o, parmak uçların bir boşluğu tarıyor
Bir görünür bir susarsın, susmaların karlı dağ
İlik gibi yatıyorsun şu tuvalde görüyorum
Düşlerini al götür yanında buraya sığmıyor
Saklama gözlerini öyle suçlu gibi Külkedisi
Her bakış, bazen insan yüreğinde acıya oturuyor... Ocak 2020

Kaynak:

<https://www.edebiyatdefteri.com/siir/1440578/kul-kedisi.html>